

Myöhemmin rahatoimikamari ilmoitti, että varatuomari, silloinen oikeus-
raatimies Åhlström oli ilmoittanut suostuvansa luovuttamaan tontit seu-
rakunnan lupaamasta korvauksesta. Kaupunginvaltuusto päätti¹⁾ ilmoittaa
senaatille tämän sekä että siis mikään ei enää estänyt yhdistämisestä pu-
heena olevia tontteja uuden kirkon paikaksi luovutettuun alueeseen.

Tontin luovuttaminen työkodille ja yömajalle. Helsingin työkoti- ja yö-
majayhdistyksen (Föreningen för Helsingfors arbetshem och natthärbärge)
tekemän anomuksen, että yhdistykselle maksutta luovutettaisiin jokin
Pursimieskadun ja Fredrikinkadun kulmauksessa olevista käyttämättömistä
tonteista, kaupunginvaltuusto lähetti²⁾ rahatoimikamariin, jonka asiasta
antama lausunto kuitenkin ei saapunut valtuustolle kertomusvuoden
kuluessa.

*Alueen luovuttaminen Katajanokan kreikkalais-venäläisen kirkon vahti-
mestarin asuntoa varten.* Kreikkalais-venäläisen seurakunnan kirkkoneu-
vosto oli anonut rahatoimikamarilta, että seurakunnan Katajanokalla ole-
van kirkon pohjoispuolella olevalta käyttämättömältä kallioalueelta luovu-
tettaisiin seurakunnalle paikka vahtimestarin asunnon rakentamista varten.
Kamarin ehdotuksesta kaupunginvaltuusto päätti³⁾ maksutta luovuttaa
puheena olevan alueen mainittuun tarkoitukseen ehdoin, että seurakunta
asianmukaisesti aitasii, tasoitti ja piti kunnossa paikan sekä että tuleva
rakennus sijoitettiin sen keskikohtaan, symmetrisesti kirkon pohjoista
julkisivua vastaan, ja että sille joka puolelle järjestettiin siistit ja kirkon
tyyliin sopeutuvat julkisivut. Sen ohessa valtuusto päätti, että kirkon alu-
een laajennus oli otettava huomioon Katajanokan kaupunginasemakaavan
muutosehdotuksessa.

Maan luovuttaminen Töölöstä puutarhayhdistykselle. Suomen puutarha-
yhdistyksen toimikunta oli rahatoimikamarilta anonut, että yhdistykselle
luovutettaisiin pienehkö alue heti sen Töölön puistossa olevan kasvihuoneen
ulkopuolelta sekä osa kauppaneuvos H. Borgströmin rintakuvan edustalla
olevaa rinnettä. Kamarin esityksestä kaupunginvaltuusto päätti⁴⁾ myön-
tää yhdistykselle kyseisen maa-alueen maksuttoman käyttöoikeuden kym-
meneksi vuodeksi eteenpäin.

Tontin luovuttaminen Suomalaisen kirjallisuuden seuralle. Läänin kuver-
nööri ilmoitti⁵⁾, että senaatti oli luovuttanut Suomalaisen kirjallisuuden
seuralle oman talon rakentamista varten maksutta valtion omistaman
osan I kaupunginosan korttelin n:o 3 tonttia n:o 8.

2. Kaupungin kiinteän omaisuuden vuokra- ja muuta nautintaoikeutta koskevat kysymykset.

*Tykkiväen kasarmin alueen (n.s. Tykistöpihan) ja erään Kampinmalmin
paikan vuokraaminen Venäjän sotilaslaitokselle.* Kaupunginvaltuusto oli
vuonna 1886 ilmoittanut⁶⁾ suostuvansa määrätyn ehdoin Venäjän sotilas-
laitoksen tarpeisiin joko luovuttamaan Kampinmalmin harjoituskentän ja
Kampinkadun välillä sijaitsevan alueen tai myöskin jatkuvasti antamaan
vuokralle tilan n:o 60 a, n.s. tykistöpihan, jonka vuokrakausi päättyi joulu-

¹⁾ Valt. pöytäk. 3 p. toukok. 12 §. — ²⁾ S:n 20 p. jouluk. 3 §. — ³⁾ S:n 19 p. huhtik.
15 §. — ⁴⁾ S:n 22 p. marrask. 6 §. — ⁵⁾ S:n 21 p. kesäk. 13 §. — ⁶⁾ Ks. s. 128.

kuun 31 p:nä 1888. Vuonna 1887 läänin kuvernööri kuitenkin vaati kaupunginvaltuustolta lausuntoa Suomenmaan sotilaspiirin piiri-insinöörihallituksen tekemästä uudesta anomuksesta, että Venäjän valtiolle luovutettaisiin sekä tykistöpiha viidenkymmenen vuoden ajaksi että sitä paitsi edellä mainittu Kampinmalmin alue. Rahatoimikamari, johon asia ensin lähetettiin ¹⁾, ehdotti lausunnossaan, että tykkiväenkasarmin alue vuokraajan päätyttyä vuokrattaisiin uudelleen Venäjän sotilaslaitokselle 2,400 markan vuotuisesta vuokramaksusta ja muuten kaupungin aikaisemmin ilmoittamin ehdoin ²⁾, mutta että kaupunki möisi kyseisen Kampinmalmin alueen sen jälkeen kun se oli otettu kaupunginasemakaavaan, Venäjän valtiolle 44,250 markan kauppahinnasta.

Asiaa esiteltäessä kaupunginvaltuusto päätti ³⁾ kuvernöörille annettavassa lausunnossaan ilmoittaa, että kaupunki suostui vuokraamaan Venäjän sotilaslaitokselle molemmat puheena olevat alueet, tykistöpihan kamarin ehdottamin ehdoin ja Kampinmalmin alueen 2,200 markan vuotuisesta vuokramaksusta ja muuten samoin varauksin kuin tykistöpihan, nimittäin että vuokrasopimus tehtiin kolmenkymmenen vuoden ajaksi kaupungin ja Suomenmaan sotilaslaitoksen välillä viimeksi mainitun taatessa kaupungille edellä mainitun vuosivuokran, sekä että aluetta rakennettaessa oli noudatettava kaupungin puolelta aikaisemmin hyväksyttyä rakennusten sijoitussuunnitelmaa ja että rakennukset oli tehtävä kivistä.

Kallion (Berghällin) tilalla ja Janssonin viljelyksillä sijaitsevien tonttien vuokralleanto. Kallion tilalla ja n.s. Janssonin viljelyksillä sijaitsevien tonttien vuokralleantoa koskevasta kysymyksestä tehdään selvää tässä kertomuksessa mainittujen alueiden järjestelyä koskevan asian yhteydessä ⁴⁾

Harjun tilalla olevien asuntotonttien vuokralleanto. Tehdystä esityksestä kaupunginvaltuusto valtuutti ⁵⁾ rahatoimikamarin kolmenkymmenen vuoden ajaksi vuokraamaan tilan n:o 16 Harjun asuntontin n:o 25 kirvesmies E. Haavistolle 120 markan vuosimaksusta sekä kaupungin asuntotonttien vuokralleannossa noudatettaviksi vahvistetuin ehdoin määräten lisäksi, että tontille tulevat rakennukset oli sijoitettava 30 jalan etäisyyteen sen eteläpuolella kulkevasta tähän suuntaan jatketusta ajotiestä ja 20 jalan etäisyyteen sen läntistä rajaviivaa pitkin rakennettavasta ajotiestä.

Samoin rahatoimikamarin esityksestä kaupunginvaltuusto valtuutti ⁶⁾ kamarin kolmenkymmenen vuoden ajaksi vuokraamaan puuseppä W. Lindqvistille edellä mainitun tilan asuntontin n:o 23 110 markan vuotuisesta vuokramaksusta ja kaupungin asuntohuvilain voimassa olevin vuokraehdoin lisäksi määräten, että tontille tulevat rakennukset oli sijoitettava 30 jalan päähän sen eteläpuolitse kulkevasta ajotiestä.

Samoin kaupunginvaltuusto tehdystä esityksestä valtuutti ⁷⁾ rahatoimikamarin kolmenkymmenen vuoden ajaksi vuokraamaan puheena olevan tilan asuntontin n:o 24 rakennusmestarinoppipoika K. F. Oleniukselle ja vuokra-ajuri A. Berndtsonille yhteisesti 135 markan vuotuisesta vuokramaksusta ja kaupungin asuntohuviloiden voimassa olevin vuokraehdoin lisäksi määräten, että tontille tulevat rakennukset oli sijoitettava 20 jalan etäisyyteen tontin pohjois- ja länsirajoja pitkin suunnitelluista ajoteistä.

Humaliston tilalla olevan huvilapalstan vuokralleanto. Tehdystä esityksestä kaupunginvaltuusto valtuutti ⁸⁾ rahatoimikamarin kolmenkymmenen

¹⁾ Valt. pöytäk. 15 p. helmik. 7 §. — ²⁾ Ks. s. 128. — ³⁾ Valt. pöytäk. 1 p. maalisk. 10 §. — ⁴⁾ Ks. s. 193 ja seur. — ⁵⁾ Valt. pöytäk. 15 p. maalisk. 10 §. — ⁶⁾ S:n 11 p. lokak. 13 §. — ⁷⁾ S:n 22 p. marrask. 12 §. — ⁸⁾ S:n 20 p. syysk. 26 §.

vuoden ajaksi vuokraamaan teurastajamestari K. G. Grönlundille Humaliston tilan huvilapalstan n:o 22 175 markan vuosivuokrasta ja kaupungin asuntohuviloiden vuokralleannossa noudatettaviksi vahvistetuin ehdoin.

Hietakannaksen (Sandnäsin) tilalla olevan alueen vuokralleanto. Raha-toimikamari anoi kaupunginvaltuustolta valtuutusta vuokratukseen erään Hietakannaksen tilalla olevan alueen kymmenen vuoden ajaksi teurastajamestari K. G. Grönlundille vuosivuokran ollessa 2,285 tynnyriä rukiita pohjaveroa ja 150 markkaa rahavuokraa sekä muuten kaupungin viljelys-alueiden vuokralleannossa noudatettaviksi vahvistetuin ehdoin lisäksi määräten, että vuokraaja siinä tapauksessa, että kaupunki mainitun vuokraajan viitenä viimeisenä vuotena tarvitsi suurempia tai pienempiä osia alueesta, oli velvollinen kuuden kuukauden kuluttua irtisanomisesta luovuttamaan ne vuotuisen vuokramaksun alentuessa samassa suhteessa kuin pohjaveron luovutuksen johdosta väheni sekä että vuokraajalla ei ollut oikeutta rakentaa vuokra-alueelle muita rakennuksia kuin maanviljelyksen harjoittamiseksi tarpeelliset riihet ja ladot sekä vahdintupa alueen teurastuslaitoksen puoleiseen osaan. Asiaa esiteltäessä kaupunginvaltuusto päätti ¹⁾, että alue oli tarjottava vuokralle julkisella huutokaupalla kamarin esittämien ehdoin, mutta ellei siinä tarjottu korkeampaa vuokraa, vuokrattava teurastajamestari Grönlundille edellä mainituin ehdoin.

Erään Sörnäsän alueen vuokraaminen paloöljyvarastopaikaksi. Naphta Productions Gesellschaft Gebr. Nobel niminen pietarilainen yhtiö, joka aikoi perustaa Helsinkiin yhtiön Bakussa olevan tehtaan valmistaman paloöljyn keskusvaraston Suomea varten, oli edellyttäen, että kaupunginviranomaiset antoivat siihen suostumuksensa, tehnyt merikapteeni F. L. Henellin kanssa sopimuksen siitä, että viimeksi mainittu luovutti kyseiseen tarkoitukseen alueen hänelle vuokratusta huvilatilasta n:o 21, josta käytettiin nimitystä »Södernäs rautatien pohjoispuolella», kauppaliikkeelle A. Parviainen & C:o, joka yhtiön kanssa tehdyn sopimuksen mukaan otti hoitaakseen paloöljyn myynnin kyseisestä varastosta ja harjoittaakseen sitä omissa nimissään. Yhtiö anoi sen jälkeen rahatoimikamarilta, että tämä alue siksi ajaksi, joksi vuokraoikeus oli merikapteeni Henellille taattu, luovutettaisiin vuokralle sanotulle toiminimelle ja vuokraaja oikeutettaisiin rakentamaan sinne rautasäiliö, joka veti enintään miljoonan kiloa venäläistä puhdistettua paloöljyä sitä laatua, josta Venäjällä käytettiin nimitystä »kerosin», sekä että voimassa olevan satamajärjestyksen 7 §:ään hankittaisiin sellainen muutos, että öljyä sai tuoda varastoon tankkialuksissa, jotka suoranaista putkijohtoa käyttäen purettiin säiliöön. Mainittu toiminimi yhtiö yhtiön anomukseen. Aseman perustamisessa ja tavaran kuljetuksessa yhtiö sitoutui ottamaan huomioon seuraavat seikat:

että öljyn säilytykseen käytettävä säiliö tehtiin riittävän paksusta höyrykattilalevystä ja että sen vahvuus ja tiiveys ennen käyttöä tarkastettiin vedellä koettelemalla sekä että säiliö sen jälkeen ruostumisen ehkäisemiseksi sisältä ja ulkoa maalattiin vartavasten tähän tarkoitukseen aiotulla öljyvärillä;

että säiliö täytettiin ainoastaan siihen korkeuteen, joka ilman ylivalumisen vaaraa salli öljyn laajentumisen lämpimänä vuodenaikana, ja että sen yläosaan järjestettiin n.s. kaasunpoistojohto, joka käsitti Davyn varmuuslampun periaatteen mukaisen varmuusverkon, ynnä ukkosenjohdatin;

¹⁾ Valt. pöytäk. 22 p. marrask. 7 §.

että säiliön pohjan alle järjestettiin samoin rautalevystä n.s. lautanen, jonka tarkoituksena oli heti ilmaista vähäisinkin pohjan epätiivius, jos sellaista joskus sattuisi, sekä tämän lautasen ja pohjan välille 2 à 3 tuumaa paksu hietakerros, joka esti öljyn poisvalumisen, jos suurempi vuoto pääsi syntymään, ja sen ohessa teki mahdolliseksi tätä tarkoitusta varten soveltulla kojeella tarkasti määritellä, missä vuotokohta sijaitsi;

että putkijohto liittyi säiliöön päähanoilla, jotka pidettiin lukittuina, ja putkensuut säiliön sisäpuolelta suljettiin venttiileillä, jotka pidettiin avoinna ainoastaan öljyä laskettaessa ja joiden avauskoneisto niinkään oli lukittava, minkä ohessa kaikkien lukkojen avaimet oli uskottava varaston johtajan hoitoon;

että tankkialukseen sijoitetun höyrypumpun avulla toimitetun öljyn purkamisen aluksesta tuli tapahtua hermeettisesti suljetuissa, taipuvissa metalliputkissa siten, ettei öljy pumputtaessa ensinkään joutunut kosketukseen ulkoilman kanssa;

että öljyä laskettaessa tynnyreihin oli aina käytettävä automaattisia hanoja, jotka sulkeutuivat heti nesteen pinnan tynnyreissä noustua määrättyyn korkeuteen tapinreian alapuolella, jolloin ylivaluminen melkein kokonaan estyi, sekä että rakennus, jossa laskeminen tynnyreihin suoritettiin, oli tehtävä kokonaan raudasta ja sen pohjaan järjestettävä rautalevysäiliö, joka keräsi mahdollisesti yli valuneen öljyn;

että säiliöasemalle ei saanut varastoida tyhjiä tynnyreitä, vaan että täyttämisen tapahtuessa oli paikalle tuotava ainoastaan kullakin kerralla tarvittavat tynnyrit, jotka oli vietävä pois heti kun ne oli täytetty; samoin kuin

että varastopaikalle sille puolelle, jolle se vietti, oli rakennettava maavalli estämään öljyn poisvaluminen vuodon sattuessa.

Sen jälkeen kun vakuutusyhtiöitten edustajain muodostama vakuutus-tariffijaosto rahatoimikamarin tiedustelun johdosta oli ilmoittanut, ettei suunniteltu paloöljyvarasto tullut aiheuttamaan naapuristossaan sijaitseville rakennuksille ja puutavaroille sellaista vaaraa, että niiden palovakuutusmaksuja olisi korotettava, ei kamarin mielestä ollut mitään syytä yhtiön anomuksen epäämiseen, jos edellä mainittujen yhtiön tekemien sitoumusten lisäksi hakemukseen myöntymisen ehdoksi edelleen määrättiin:

että yksinomaan hakijan ilmoittamaa laatua olevaa petroolia sai panna varastoon sekä että kaupungilla sen sitä halutessa oli oikeus hakijan kustannuksella suoritettulla tarkastuksella todeta, että ilmoitettu tavara todella oli sopimuksen mukaista laatua; sekä

että kaikki työ petrooliasemalla oli tehtävä päivänvalolla ja ettei siellä missään tapauksessa saanut käyttää tulta.

Sen lisäksi kamari ehdotti, että petrooliasemalle aiottua paikkaa jonkin verran muutettaisiin.

Rahatoimikamarin asiasta antaman esityksen ¹⁾ mukaisesti kaupunginvaltuusto päätti ²⁾:

luovuttaa kauppatoiminimi A. Parviainen & C:olle vuoden 1901 loppuun karttaan merkityn 12,100 neliöjalan laajuisen alueen merikapteeni Henellille vuokratusta »Södernäs rautatien pohjoispuolella» («Södernäs norr om järnvägen») nimisestä huvilapalstasta n:o 21 ehdoin, että kyseisestä alueesta, joka oli lohkaistava eri tilaksi, suoritettiin 200 markan vuotuinen

¹⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 14. — ²⁾ Valt. pöytäk. 17 p. toukok. 13 §.

vuokramaksu kapteeni Henellin vuokratilan maksun jäädessä entiselleen, sekä

puolestaan oikeuttaa mainitun toiminimen kaikki edellä mainitut ehdot huomioon ottaen järjestämään alueelle venäläisen puhdistetun petroolin varaston, jonka tuli olla sellainen kuin hakemuksessa mainittiin, sekä tässä tarkoituksessa pystyttämään sinne rautasäiliön, johon mahtui miljoona kiloa petroolia, asiaan kuuluvine laitteineen.

Vanhankaupunginlahden rannalla sijaitsevan alueen vuokralleanto. Tehdystä esityksestä kaupunginvaltuusto valtuutti¹⁾ rahatoimikamarin luovuttamaan Vanhankaupungin myllyn eteläpuolella olevan alueen kymmenen vuoden ajaksi tehtailija A. L. Hartwallille jäävaraston paikaksi 40 markan vuosivuokrasta ja muuten ehdoin, ettei aluetta saanut käyttää muuhun kuin ilmoitettuun tarkoitukseen, että kamarin tuli hyväksyä sinne kenties tulevien rakennusten piirustukset, että vuokraajan tuli alueen rajoille, mikäli niillä ei ollut rakennuksia, rakentaa siistit aitaukset, että vuokraajan tuli pitää huoli siitä, ettei rantaa rakennus- ja tasoitustöitä suoritettaessa mataloitettu kivillä, mullalla t.m.s., sekä lopuksi, ettei kalaveden käyttöoikeus sisältynyt vuokraan.

Alueen luovuttaminen sirkusrakennukselle. Sirkuksenjohtaja A. Schumannin anomuksen, että hänen sallittaisiin rakentaa Kaivopuiston alueelle tilapäinen rakennus sirkusesityksiä varten, kaupunginvaltuusto rahatoimikamarin siitä antaman epäävän lausunnon mukaisesti hylkäsi²⁾.

Pohjoisessa Blekholmassa sekä Sörnäsissä olevien varastopaikkain vuokralleanto. Tehdyn esityksen johdosta kaupunginvaltuusto valtuutti³⁾ rahatoimikamarin huutokaupalla tai tarjouksia pyytämällä uudestaan antamaan vuokralle Pohj. Blekholman palstat n:ot 2—5 ja kaikki Sörnäsän alueen n:o 21 palstat vaihtoehtoisesti viiden tai kymmenen vuoden ajaksi ja muuten kaupungin varastopaikoille vahvistetuin ehdoin.

Kaivopuiston kylpy- ja uimalaitoksen myynti tai vuokralleanto. Rahatoimikamarin esityksestä kaupunginvaltuusto päätti⁴⁾ antaa kamarille tehtäväksi hankkia Kaivopuiston kylpy- ja uimalaitosten ynnä muiden niiden yhteyteen kuuluvien rakennusten ja laitteiden ostotarjouksia ja samalla tarjouksia sen maan vuokralle ottamisesta kolmenkymmenen vuoden ajaksi, jolla kyseiset rakennukset ja laitokset sijaitsivat, samoin kuin kyseisten rakennusten ja laitosten vuokratarjouksia enintään viiden vuoden ajaksi. Tehdyt tarjoukset oli, jos kamari piti niitä hyväksyttävänä, alistettava valtuuston tutkittaviksi.

Töölössä olevan huvilapalstan n:o 60 c vuokraehtojen muutos. Rahatoimikamarin esityksestä kaupunginvaltuusto päätti⁵⁾ myöntää Töölössä olevan huvilapalstan n:o 60 c vuokraajalle, nahkuri J. Peltoselle sellaisen muutoksen palstan vuokraehtoihin, että tilaa sen sijaan että se aikaisemmin oli ollut n.s. asuntohuvila, vastedes sai käyttää yksinomaan asuntotonttina, kuitenkin siten, että samalla kuin pohjaveron suorittaminen siitä lähtien lakkasi, vuotuinen rahavuokra korotettiin 570 markasta 1,135 markkaan, että rakennuksia ei saanut sijoittaa sille 60 jalan levyiselle palstan alueelle, jolle oli suunniteltu rakennettavaksi tie sen halki, sekä että vuokraajalla, jos mainittu tie rakennettiin, ei ollut oikeutta korvauksen saamiseen sitä varten tarvittavasta maasta.

¹⁾ Valt. pöytäk. 22 p. marrask. 11 §. — ²⁾ S:n 15 p. helmik. 16 §. — ³⁾ S:n 20 p. syysk. 27 §. — ⁴⁾ S:n 6 p. jouluk. 17 §. — ⁵⁾ S:n 3 p. toukok. 13 §.

Ruoholahdenkadun tontin n:o 5 vuokramaksun alennus. Rahatoimikamari ilmoitti kaupunginvaltuustolle, että Ruoholahdenkadun tontin n:o 5 vuotuinen vuokramaksu sen johdosta, että kaupungininsinöörin antaman tiedon mukaan mainitun tontin pinta-ala aikaisemmin oli ollut väärin ilmoitettu, oli alennettu 2,103 markasta 2,090 markkaan. Ilmoitus ei aiheuttanut ¹⁾ toimenpidettä kaupunginvaltuuston taholta.

Lupa rakennuksen teettämiseen vuokratontille. Valtionarkistonhoitajan, filosofiantohtori R. Th. Hausenin anomusta vastaan, että hänet oikeutettaisiin rakentamaan Puistokadun varrella olevalle vuokratontilleen n:o 11 pienehkö puurakennus, mistä anomuksesta läänin kuvernööri oli vaatinut kaupunginvaltuuston lausuntoa, valtuustolla ei ollut ²⁾ mitään huomauttamista.

Paikan luovuttaminen uimahuoneelle Ursinin kalliolta. Tehdystä esityksestä kaupunginvaltuusto valtuutti ³⁾ rahatoimikamarin maksutta luovuttamaan siihen mahdollisesti halukkaalle ja sopivalle henkilölle paikan työvälle aiotun uimahuoneen rakentamista varten tulevan Laivurikadun päästä, n.s. Ursinin kallion luota, viiden vuoden ajaksi ehdoin, ettei uijilta saanut ottaa maksua enempää kuin 5 penniä kerralta täysikasvuiselta henkilöltä ja yhtä paljon kahdelta lapselta yhteensä.

Lupa uimahuoneen rakentamiseen Kaivopuistoon. Tehdystä anomuksesta, jota rahatoimikamari oli puoltanut, kaupunginvaltuusto myönsi ⁴⁾ koristeemaalari K. K. Hellstenille luvan uimahuoneen ynnä siihen kuuluvan laiturin rakentamiseen Kaivopuiston itäisen alueen huvila-alueelle n:o 9.

Lupa Näkin saarella olevan mairinnoususillan pidentämiseen. Tehdystä anomuksesta, jota rahatoimikamari oli puoltanut, kaupunginvaltuusto oikeutti ⁵⁾ Osbergin työpajan omistajan, protokollasihteeri J. R. Osbergin 150 jalalla pidentämään vuokraamallaan Näkin saarella olevaa mairinnoususiltaa, kuitenkin velvoittaen hänet jälleen purkamaan laiturin lisäksi rakennetun osan, jos sitä kaupungin taholta vaadittiin.

Eteläsataman kalastajasataman käyttö. Uuden liikennetaksan ehdotusta tarkastamaan asetetun valiokunnan ⁶⁾ esityksestä kaupunginvaltuusto päätti ⁷⁾ kehoittaa rahatoimikamaria satamakonttoria kuultuaan antamaan valtuustolle seikkaperäisen ehdotuksen Eteläsataman n.s. kalastajasataman tilan käyttämisestä.

Hietalahdensataman järjestäminen kalastajasatamaksi ja Hietalahdentorin luovuttaminen maalaistavarain kauppaa varten. Huonekalutehtailija A. Hertzin ja insinööri I. Schoultzin anomuksen, että Hietalahdensatama järjestettäisiin kalastajasatamaksi ja Hietalahdentori luovutettaisiin maalaistavarain kauppaa varten, kaupunginvaltuusto lähetti ⁸⁾ rahatoimikamariin, joka kuitenkin ei antanut siitä lausuntoaan kertomusvuoden kuluessa.

Erinäisten tilaa vaativien tavarain torikaupan siirtäminen Rautatientorille. Poliisikamarin esityksen metsäntuotteiden, karjanrehun ja elävien eläinten kaupan siirtämisestä Kauppatorilta jollekin toiselle torille, esim. Rautatientorille, kaupunginvaltuusto lähetti ⁹⁾ rahatoimikamariin. Sen jälkeen antamassaan lausunnossa kamari, joka jo vuonna 1881 oli tehnyt ¹⁰⁾ saman ehdotuksen, esitti, että edellä mainittujen tavarain kauppa heti sekä puu- ja lasiastiain, yksinkertaisten huonekalujen, levysepäntöiden

¹⁾ Valt. pöytäk. 1 p. maalisk. 7 §. — ²⁾ S:n 25 p. tammik. 9 §. — ³⁾ S:n 22 p. maalisk. 7 §. — ⁴⁾ S:n s:n 6 §. — ⁵⁾ S:n 21 p. kesäk. 19 §. — ⁶⁾ Ks. s. 225. — ⁷⁾ Valt. pöytäk. 6 p. jouluk. 11 §. — ⁸⁾ S:n s:n 3 §. — ⁹⁾ S:n 15 p. helmik. 8 §. — ¹⁰⁾ Ks. 1879—83 kert. s. 171.

y.m. kauppa lähimmässä tulevaisuudessa siirrettäisiin Rautatien torille. Asiaa esiteltäessä valtuusto puolestaan päätti¹⁾, että metsäntuotteiden, karjanrehun ja elävien eläinten kauppa heti sekä puuastiat, yksinkertaisen huonekalujen y.m. kotimaisten käsiteollisuustuotteiden kauppa, joka voimassa olevan elinkeinolain mukaan oli sallittu kaupungin toreilla, lähimmässä tulevaisuudessa oli siirrettävä mainitulle torille sekä että tätä koskeva päätös oli alistettava läänin kuvernöörin tutkittavaksi ja vahvistettavaksi.

Myöhemmin ilmoitettiin²⁾ kuvernöörin vahvistaneen kaupunginvaltuuston asiasta tekemän päätöksen.

Tukinuittoa Vantaanjoessa koskeva kielto. Terveystieteiden lautakunnan esityksen ryhtymisestä toimenpiteisiin, jotta kuorimattomien tukkien uittaminen Vantaanjoessa kiellettäisiin, kaupunginvaltuusto lähetti³⁾ rahatoimikamariin. Kamari ei kuitenkaan antanut asiasta lausuntoa kertomusvuoden kuluessa.

3. Kaupungin omistamien talojen ja rakennusten käyttämistä määrättyihin tarkoituksiin sekä sellaisten rakennusten teettämistä ja kunnossapitoa koskevat kysymykset.

Tavarasuojain rakentaminen Eteläsatamaan. Sen jälkeen kun laivanpäällikköyhdistys antamassaan lausunnossa oli esittänyt joitakin muistutuksia rahatoimikamarin vuonna 1886 vireille panemaa ehdotusta vastaan, joka koski uuden tavarasuojan rakentamista Eteläsatamaan keisarillisen linnan edustalla olevalle laiturinhaaralle⁴⁾, kaupunginvaltuusto vuonna 1887 palautti⁵⁾ asian kamariin edelleen valmisteltavaksi.

Kauppahallin rakentaminen. Kaupunginvaltuusto oli vuonna 1886 antanut⁶⁾ rahatoimikamarille tehtäväksi ryhtyä kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin kauppahallin rakentamiseksi Läntiselle rantakadulle. Sen jälkeen kun kamarin asettama valiokunta tutkittuaan tulevan kauppahallin perustuksen oli huomauttanut, että kiinteä pohja rakennuspaikaksi määrätyn alueen pohjoisosassa oli epäedullisella tavalla viettävä, ja sen tähden ehdottanut rakennuksen siirtämistä etelämmäksi, niin että sen keskiosa tulisi suoraan Pohj. Makasiinikatua vastaan, kamari vuonna 1887 antoi valtuustolle kustannusarvion⁷⁾, jota laadittaessa oli otettu huomioon mainittu rakennuksen sijoituksen muutos ja joka päättyi 181,400 markkaan, epäsuotuisessa tapauksessa 191,800 markkaan eli määrään, joka oli 21,400 markkaa tai enintään 31,800 markkaa lisättyjen kaupunginvaltuutettujen tähän tarkoitukseen myöntämää määrärahaa suurempi.

Valtuusto lähetti⁸⁾ sen jälkeen asian sitä aikaisemmin valmistelleeseen valiokuntaan⁹⁾. Annettuaan uudestaan tutkia uuden rakennuspaikan pohjan tämä mietinnössään⁷⁾ toi esiin, että rakennuksen sijoitusta ei ollut pakko muuttaa, jos hallin perusmuuri rakennettiin erikoisesti valmistetulle kolmen jalan vahvuiselle betonipohjalle. Valiokunnan laatima koko rakennuksen kustannusarvio päättyi 172,352: 29 markkaan nousten 12,352: 29

¹⁾ Valt. pöytäk. 1 p. maalisk. 6 §. — ²⁾ S:n 7 p. kesäk. 12 §. — ³⁾ S:n 8 p. marrask. 10 §. — ⁴⁾ Ks. s. 133. — ⁵⁾ Valt. pöytäk. 15 p. helmik. 21 §. — ⁶⁾ Ks. s. 135. — ⁷⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 33. — ⁸⁾ Valt. pöytäk. 21 p. kesäk. 20 §. — ⁹⁾ Ks. s. 70.